

[Lone Dybkjær]

Til hr. Poulsgaard vil jeg bare sige, at så vidt jeg kan forstå, har hr. Poulsgaard hørt ét ord, nemlig »eventyr«. Det er selvfølgelig også et udmærket ord at høre, men han har ikke hørt så forfærdelig meget andet af det, jeg i øvrigt sagde, og så er det jo lidt vanskeligt at føre en debat på andet end det eventyrlige plan.

Tyroll (VS):

Nu sagde ministeren, at der var ligesom en karakteristisk forskel mellem socialdemokratiet og VS' politik, fordi vi sagde, at der nødvendigvis måtte være udgifter forbundet med de forskellige initiativer, man satte i værk, og så skulle det være en særlig kvalifikation for socialdemokratiet, at man kunne finde ud af at sætte noget i gang, uden at det kostede noget.

Jeg har lidt svært ved at se, hvordan nogle af de store ting, der ligger i denne betænkning fra børnekommissionen, skulle kunne nyde fremme, hvis ikke det skal koste noget. Hvordan vil man forestille sig fra regeringens side, at man får realiseret tankerne omkring udvidet barselorlov, uden at det kommer til at koste noget? Hvordan forestiller man sig, at man kan få realiseret tanken om nedsat arbejdstid, uden at det vil koste noget? Hvis det er en realitet, at disse ting ikke skal koste noget, er jeg i hvert fald temmelig bange for, hvad det er for nogle forslag, der kommer, når det skal gennemføres.

Så jeg kunne godt tænke mig at vide, om ikke det, at man fra regeringens side siger, at disse foranstaltninger, som skal sættes i værk på baggrund af denne betænkning, ikke må koste noget, også betyder, at der simpelt hen er en lang række af de opfordringer til aktiviteter, der vil blive lagt i syltekrukken og simpelt hen ikke blive brugt til noget. Og det var det, jeg var inde på.

Så siger ministeren, at det drejer sig om, at socialdemokratiet i allerhøjeste grad har sans for en omfordeling, og det skal jeg da love for.

Der var nogle ting, som ikke blev kommenteret, og det var bl. a. hele spørgsmålet om den gældsætning, som man har foretaget af lønarbejderne, og som betyder, at der i år skal betales disse 14 mia kr. i rentebetalinger til kapitalen og til næste år 20 mia kr. Ja men det er da klart, at disse udgiftsstignin-

ger, som man altså tillader, betyder, at det bliver svært at finansiere de forbedringer, som børnefamilierne skulle have.

Desforuden er det også en klar realitet, at det er svært at se den omfordeling til gunst for lønarbejderne, der skulle ligge i den generelle krisepolitik, der er gennemført. At man har pillet ved dyrtidsreguleringen og gennemført generelle reallønssald – f. eks. siger beregningerne for FTFs vedkommende, at det siden december 1979 har kostet 11.128 kr. for den enkelte heltids privatansatte – rammer alle, også børnefamilierne. Omfordelingen er skæv, og der er tale om, at man i allerhøjeste grad har presset familieøkonomien for børnefamiliernes vedkommende.

Så kan jeg også forstå, at ministeren synes, det er så forfærdeligt, at vi synes, daginstitutionerne skal være gratis i lighed med skolerne. Måske synes man også, det er så forfærdeligt, at folkeskolen er gratis?

I det hele taget må det være lidt svært for de forskellige socialdemokrater i fagbevægelsen at se, hvad man egentlig har tænkt sig at sætte i værk. Der kom ingen klare markeringer af, hvad der skal ske omkring arbejdstiden. Hvor mange år skal der gå, før der skal finde en nedsættelse af arbejdstiden sted? Hvornår vil man sætte disse ting i værk?

Der var intet svar på, hvordan regeringen vil optræde ved næste overenskomstforhandling, hvor man jo optræder som arbejdsgiverpart. Er det sådan, at man kan forudse, at man fra regeringens side vil være villig til at give indrømmelser på dette punkt, eller må man konstatere, at man har pantsat sine muligheder for at komme med disse tilbud i Dansk Arbejdsgiverforenings bygning, og at man afventer et tilsagn derfra? Tilsagnet om at medvirke er jo i allerhøjeste grad til stede fra fagbevægelsens side, og jeg nævnte adskillige forskellige fora i fagbevægelsen, som har udtalt sig om dette, ikke bare ved overenskomstkravenes formulering, men også f. eks. ved den sidste ligestillingskonference, som LO holdt, og hvor samtlige tillidsfolk, der var til stede dér, en 135 stykker, vistnok alle sammen bakkede op om en generel nedsættelse af arbejdstiden til 6 timer daglig.

Det er klart, at her står man med forventningerne, og så er det kun Dansk Arbejdsgiverforening, der blokerer for nogle initiativer på dette område. Derfor havde det været på sin plads, om der i højere grad havde været